

Betænelighed ved den Finanspolitik, der for Øjeblikket drives. Vi se ikke rettere, end at hvis der ikke ud af den Finanslovsbehandling, der nu og i de kommende Maareder sker i Folketinget, kommer bedre Resultater i Retning af Balance paa Finansloven, saa vil der blive større Vanskelighed, end den højtærede Finansminister maaske tror, med at faa det faste Laan, der vil blive ret nødvendigt til Foraaret.

Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at Udlandet med mindre gunstige Blikke vil se paa et Land, der ikke dog gør et alvorligt Forsøg paa at faa Balance paa Statsregnskabet. Jeg kan ikke se rettere, end at det Tilløb, der fra Regeringens og Finansministeriets Side er taget til at faa Balance eller dog Antydning af en mulig Balance ved Hjælp af forøgede Jernbanetakster o. s. v., neppe vil forslaa stort. Jeg tror, jeg tør sige, at der maa tages ganske anderledes fat, hvis man skal søge at faa Orden i Finanserne. Jeg vil haabe, at de Forventninger, den højtærede Finansminister nærer til en lettere Adgang til et fast Laan til Foraaret, ikke maa beskæmmes, men jeg kan ikke se rettere end, at vi med megen Betænelighed maa se hen til den Tid, saafremt man ikke fra de høje Tings og Regeringens Side søger ved kraftigere Midler at faa den Balance paa Statsregnskabet, som i Virkeligheden behøves.

Brandes: Forinden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Statslaansforslag, vil jeg gerne sige nogle Ord om et Spørgsmaal, som i alt Fald staar i Forbindelse hermed, og som i det andet Ting er kommet frem under dette Forslags og Finanslovens Behandling. Det er Spørgsmaalet om et fast Statslaans Optagelse i Foraaret. Jeg vilde uden Foranledning ikke være kommen ind paa denne Sag og har ogsaa nogen Betænelighed derved, jeg tror dog ikke, at den højtærede Formand vil have noget at erindre imod, at jeg kommer ind paa den, da den staar i et middelbart Forhold til det foreliggende Forslag, idet man kan sige, at hvis der var optaget et fast Statslaan i Foraaret, vilde der efter al Rimelighed ikke have været Anledning til nu at komme med dette Forslag. Men jeg har dog Betænelighed ved at fremsætte disse Bemærkninger, fordi det delvis er Forhold, som vi ikke pleje at diskutere her i Tinget. Jeg har desuden om denne Laanesag gjort begge de høje Tings Finansudvalg Meddelelse paa et

langt tidligere Tidspunkt. Hvis Sagen ikke var kommen frem, og jeg ikke var bleven udæsket — idet der er rettet Bøbrejdelser mod den Regering, jeg havde den Ære at høre til —, skulde jeg ikke have nævnt det, men Sagen er bleven slaaet saa højt op, at man har ment, at den daværende Finansminister ikke alene ikke har varetaget Statens Interesser paa passende og forsvarlig Maade, men at han direkte af partipolitiske Grunde i Virkeligheden undlod at gøre, hvad der var hans Pligt. Under disse Omstændigheder vil man ikke finde det urimeligt, haaber jeg, at jeg kommer noget nærmere ind paa dette.

Det er blevet sagt, at i Foraaret havde den daværende Regering og Finansminister et Tilbud om Optagelse af et fast Laan til en bestemt Pris, og at man kunde have faaet dette Laan i Tilbudets Form, men ikke greb til. Jeg skal først sige, at den daværende Regering hele Vinteren havde været betænkt paa, at der skulde og maatte optages, hvis det var muligt, et fast Statslaan. Da dette Forslag, som nu fornyes, men i sin Tid blev forelagt af mig som Finansminister, blev forelagt, var det netop Hensigten, som det nu er den højtærede Finansministers, at naa til et fast Statslaan til det kommende Foraar; i alt Fald var det den daværende Regerings Haab, som det nu er den højtærede Finansministers Haab. Dette førte naturligvis til, at man hele Vinteren i Virkeligheden ikke tabte dette Maal af Syne, men stadig arbejdede hen dertil. Det var da fra alle Sider sagt til Finansstyrelsen, at den rimelige Tid til at opnaa et saadant Statslaan vilde være i Marts Maaned. Som Følge deraf blev der ogsaa i Februar foretaget en Rejse af Statsgældsdirektøren, for at han kunde forhøre sig om de forskellige Finansinstitutters og betydelige Finansomænds Stilling til et saadant Statslaan.

Jeg maa maaske indskyde den Bemærkning, at Statsgældsdirektøren er bleven angrebet i Folketinget af et æret Medlem, og da den højtærede Finansminister tog den Sag op og forsvarede Statsgældsdirektøren mod dette Angreb, appellerede han til mig og mente, at jeg med Glæde vilde bekræfte de Ord, han da sagde. Og det vil jeg ogsaa. Jeg maa ganske bekræfte dette, at der kan ingen Anke rettes mod Statsgældsdirektøren hverken i Anledning af denne Rejse eller overhovedet for hans Forhold til Finansstyrelsen. Man gik saa vidt i Folketinget, at man slog paa, at Statsgældsdirektøren havde skjult et Forslag for Finansministeren, altsaa ikke til-